

POUTNÍK

**ROČNÍK II
DUBEN 1998**

NÁŠ KOSTEL SV. JIŘÍ

Každou neděli i ve všední dny chodíváme roky na mši sv. do našeho farního kostela. Známe ho natolik, že se nám vybavují i jednotlivé podrobnosti. Neznámá nám jsou však historická data a osudy jednotlivých interiérových prvků i samé stavby kostela. Domnívám se, že když slavíme 24. dubna pouť ke cti sv. Jiří, patrona našeho farního kostela, je vhodné si některá data, osudy a fakta našeho kostela sv. Jiří tímto připomenout. Vždyť některá historická fakta, která jsou uváděna jen v historických pojednáních, nejsou všem dostupná.

**Bohužel, z důvodů ochrany památek umístěných v našem kostele,
není ve verzi dostupné na Internetu publikován celý článek včetně obrázků.
Děkujeme za pochopení.**

Sv. Jiří, náš patrone, oroduj za nás i za budoucí generace !

(Z historických pramenů a práce J. Šilara zpracoval js)

VÍTE, ŽE SVATÝ JIŘÍ (GEORGIUS)....

- byl narozen asi ve 3. století v Kappadokii (dnes Turecko)
- byl r. 305 zajat pronásledovatelem křesťanství, přestál mnoho mučení a přežil to bez zranění
- byl stát před branou města (v palestinském městě Lyddě-Diospolis)
- je postava obklopená velkým množstvím legend
- je patronem Anglie (je mu zde zasvěceno 160 kostelů)
- je patronem rytířských řádů, skautů, rolníků (geos=země, orge=stavět)
- jako „světec počasí“ je Jiří v rolnickém kalendáři: „Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.“
 - tento den se pamatuje především na koně
- je zobrazován jako rytíř s koněm nebo bez něho, často s drakem probodnutým kopím nebo mečem
- jméno Jiřího přinesli do Evropy křižáci
- ve středověku byl zde Jiří velice uctíván ne pro mučednictví, ale jako symbol rytířskosti
- kult Jiřího začal na Blízkém východě i v Egyptě a v Etiopii, písemně je úcta doložena v Sýrii
- nejprve byla jeho úcta rozšířena na Kypru, v Kappadokii a v Georgii (=země Gruzie), odtud se později dostala i do Ruska a na Balkán
- kostely sv. Jiří, prokazatelné na Západě, jsou už v 6.století v Mohuči, v Paříži a v Neapoli.

(podle knihy Rok se svatými (Schauber, Schindler) zpracovala EJ)

Překlad latinského textu pod obrázkem:
„Kresba staré farní budovy v Čermné = jihozápadní pohled“

(pro orientaci – je to pohled ze směru od farního kostela)

Tento obrázek znázorňuje faru před rokem 1835, ve kterém pak byla započata přestavba vynucená velmi špatným stavem a zchátralostí celé budovy, jak je patrné i z této kresby.

KALENDÁŘ

Ne 10.5. – v 10 hod.	Poutní slavnost ve filiálním kostele v Petrovicích
Pásmo ke dni Matek na Mariánské Hoře. Termín bude upřesněn v týdenním zpravodaji Poutníka.	
Ne 17.5.	Pouť v Letohradě (sv. Jan Nepomuk)
So 30.5. – 9.30 hod.	Duchovní obnova u katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové před Svatodušními svátky. Z naší farnosti bude vypraven autobus. Pojede ráno v 7.30 h. z Dolní Čermné a navečer se opět vrátí zpět.

Program Mezinárodního hudebního festivalu – Letohrad 1998

So 23.5. – 18 hod. kostel sv. Václava v Letohradě	Michiyo Keiko (Japonsko) soprán, Jaroslav Šaroun (ČR) klavír
Ne 24.5. – 15 hod. kostel sv. Václava v Letohradě	Slavnostní galakonzert Lucie Bílá – BONI PUERI, Komorní filharmonie Pardubice
Ne 24.5. – 17 hod. kostel sv. Václava v Letohradě	Jízdní kavalerie a slavnostní předání ceny GRAND PRIX
Ne 24.5. – 20 hod. kostel sv. Václava v Lanškrouně	Slavnostní galakonzert Lucie Bílá – BONI PUERI, Komorní filharmonie Pardubice
Ne 31.5. – 19.30 hod. - kostel sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí	Varhanní koncert – Robert Grudzień (Polsko)
Pá 12.6. – 20 hod. evangelický kostel v Horní Čermné	Varhanní koncert – Andreas Meisner (SRN)
Ne 21.6. – 15 hod. kostel sv. Václava v Letohradě	Helena Suchárová Weiser (SRN) - klavírní recitál
Po 22.6. – 18 hod. kostel sv. Václava v Letohradě	Pražská komorní filharmonie, Josef Suk a žáci Hudební školy hl. města Prahy

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČESKÉ REPUBLICĚ (4. část)

Kongregace misionářů synů Neposkvrněného Srdce Blahosl. Panny Marie - (CMF) - klaretini

Zakladatelem klaretinů je sv. Antonín Maria Claret (1807 - 1870) ze španělského Katalánska. A.M. Claret jako mladý kněz se nabídl ke službě v zahraničních misiích. Vstoupil v Římě do noviciátu u Jezuitů, ale nemoc mu zabránila uplatnit řeholní způsob života. Odešel zpět do Španělska a stal se proslulým kazatelem na lidových misiích. Pro misijní činnost získává pomocníky, s nimiž zakládá misijní Kongregaci Synů Neposkvrněného Srdce Mariina (CMF). Od srpna 1851 byl ustanoven arcibiskupem na Kubě. Poté se vrací do Španělska, odkud byl vypovězen pro nepochopení. Umřel ve francouzském cisterciátském klášteře ve Fontfroidu. Pius IX. kongregaci schválil 22.12.1875. Už za jeho života vznikaly misijní domy v Jižní Americe a Africe. Dnes je kongregace rozšířena do 57 zemí. Do ČR přišli klaretini v r. 1995 z Mexika. Klaretini sídlí v Praze. Generální správa sídlí v Římě. Na ní jsou přímo závislé jednotlivé generální domy a provincie, které mohou zahrnovat více národů. Na provincii pak závisí jednotlivé domy.

Kongregace CMF sdružuje kněze a bratry misionáře. Jejím cílem je posvěcení vlastních členů a apoštolátu laiků, péči o jejich spásu nejhodnějšími službami, které odpovídají potřebám církve a znamením času. Klaretini měli školy a také působili v duchovní správě na farách. Jako misionáři se však nechtějí vázat na určité místo. V ČR v Praze se klaretini věnují studentům a cizincům ze španělsky mluvících oblastí. Řeholní oděv není předepsán a nenosí jej. U zájemců o vstup do kongregace se především vyžaduje ochota jít kamkoli do světa. Trvání kandidatury se řídí podle okolností u jednotlivých uchazečů. Noviciát je roční. První sliby se skládají na 1 rok, pak se obnovují na tři roky. Pak mohou být opět obnoveny, ale jejich celková doba nesmí přesáhnout 9 let. Poté následují věčné sliby.

Kontaktní adresa v ČR:

Kongregace misionářů klaretinů
Lysolajské údolí 17
Praha 6
165 00

(zpracoval js)

UPOZORNĚNÍ**Od 1. května t.r. proběhne v naší farnosti časová změna bohoslužeb !**

Ve všední dny budou večerní bohoslužby v 19.00 h., rovněž tak v sobotu večer ve filiálních kostelích.

V neděli budou slouženy mše svaté :

- v 8.00 h. Dolní Čermná**
- v 10.00 h. Verměřovice nebo Petrovice**
- v 16.00 h. Mariánská Hora**

V měsíci květnu budou mše svaté ve farním kostele od pondělí do pátku večer v 19.00 h. (mimo úterý). Po večerní mši sv. bude následovat májová pobožnost.

Z VÝSLEDKŮ ANKETY

Vážení čtenáři a příznivci Poutníka! Pod tímto nadpisem můžete v několika následujících číslech nacházet dílčí výsledky a závěry, vyplývající z vyhodnocování Vašich anketních lístků.

Na úvod bychom mohli uvést, pro některé z vás zásadní výsledek ankety, že Poutník jako měsíční farní časopis byl většinou čtenářů přijat kladně a tak zatím není důvod pro omezování či rušení této činnosti. Problémem však zůstává nedostatek příspěvků z vašich řad. Podrobněji se k této problematice vrátíme později ve spojení s vašimi konkrétními názory a návrhy vyplývajícími z ankety.

Ankety se zúčastnilo téměř 160 čtenářů, což je pro nás až překvapivý a povzbuzující výsledek. Díky vám všem, kteří jste si udělali čas a vyslovili svůj názor na Poutníka a přidali své náměty. Zvláště chceme tímto poděkovat všem čtenářkám, protože jejich počet byl téměř dvojnásobný oproti mužům. Tento poměr ve prospěch žen je ještě patrnější, podíváte-li se pozorně na jména autorů příspěvků, které byly za dobu trvání Poutníka zatím vytištěny – 8 žen přispělo celkem 14-ti příspěvků! Čest mužů zachraňují příspěvky 3 (v těchto počtech nejsou samozřejmě zahrnuti stálí členové redakčního kroužku).

A teď ještě jedno technické opatření, vyplývající také částečně z výsledků ankety. Objevilo se několik negativních reakcí na zkratku „já“. Kdo čte Poutníka pozorně, zjistil, že tato zkratka patří Evě Jansové a neznamená tedy nic jiného, než první a poslední písmeno jejího příjmení. Je to možná i chyba redakčního kroužku, že jsme nedomysleli možnou záměnu s jakýmsi pyšným „JÁ“. Účastníkům ankety, kteří nás na to upozornili, děkujeme a tuto technickou (nikoliv charakterovou) vadu tímto číslem počínaje odstraníme a zkratka „já“ bude nahrazena zkratkou „EJ“.

Ještě obecně ke zkratkám. Protože několik čtenářů, jak je patrné z ankety, čte buď nepozorně, nebo nemá 1. číslo rozšířeného Poutníka v domácím archivu (ani v kotelně) ani v paměti, rozhodl se redakční kroužek, že zkratky, tak jak jsou zavedeny v Poutníku pro všechny jeho stálé členy, budou užívány i nadále (pouze s jednou výše uvedenou změnou EJ) a jejich jména budou uvedena v tiráži – tedy vždy na poslední straně – pod čarou.

(Za redakční kroužek PeM)

KAPLIČKY A POUTĚ MÉHO DĚTSTVÍ (1. ČÁST)

Otec, řidič v mlékárně, říkal: „Kravičky dávají mléko i v neděli, děti“ a s úsměvem šel do práce. Tehdy jsme se ptávali proto, že nám bylo zatěžko jít s ním do kostela jinam, protože doma už mši sv. nestihl. Byl to člověk, pro kterého nedělní setkání s Bohem nebylo jen povinností, ale nezbytností. Takoví lidé, nemohou-li v neděli do kostela, je jim opravdu smutno a i když se celou mši pomodlí z misálu nebo ji vyslechnou z rádia, nikdy jim to opravdové setkání s Bohem nevynahradí.

Někdy tatínek stihl mši sv. při svozu a rozvozu po Ústí nad Orlicí, když měl cestu s mlékem do nemocnice. Dokud totiž bývaly v nemocnici řádové sestry, měly klášter v patře nad vrátnicí a v klášteře měly krásnou kapličku. Bývalo dojemné, jak se na tuto mši sv. scházeli nemocní z celé nemocnice, kdo nemohl po schodech, tomu ti zdravější pomáhali a tak zaplnili vždy celý prostor spolu se sestrami, které sedávaly v lavicích vepředu. Bývalo tam tak plno, že jsem někdy v tom dusnu i omdlel. Dnes se také koná v nemocnici mše sv. Je to v tělocvičně na neurologickém oddělení, ovšem kněz slouží mši sv. pro dva, někdy pro tři nemocné. Tehdy ještě po mši sv. bývalo požehnání a po něm kněz neuklidil nejsvětější svátost do svatostánku, ale za zvuku zvonků ji nosíval po celé nemocnici pro všechny, kteří se nemohli na mši sv. dostavit. Bývalo dojemné, jak lidé, i když nevěřící, dodržovali zvyk úcty k tomuto konání. Někteří se pokřižovali, někteří dokonce poklekli, jiní alespoň postáli v pozoru.

Často se však stalo, že tuto mši sv. tatínek nestihl. To jsme potom chodívali nejčastěji na odpolední (o 4. hod) mši sv. do kyšperské farnosti. Bývala střídavě buď v Lukavici, nebo v Mistrovicích, Orlici, Kuncčicích a Rotneku. Bylo tedy třeba jen vědět, ve kterém kostele se právě tu neděli bohoslužba koná. Rád jsem chodil s tatínkem do Rotneka. Tam je na kopečku kaplička jako dlaň. Pan farář Kubát - mimochodem, přišel do Kyšperka od P. Marie z Hradce Králové, jako náš pan farář Seidl - horlivý kazatel občas v kázání znenadání přímo vykřikl ve své horlivosti. Tak se stalo, že já, unaven dlouhou cestou bez skrupulí spící, býval jsem takto buzen - pro pobavení mých sourozenců.

Do krásného kostela s krásnou křížovou cestou na Orlici, nebo malebného kostelíka na Kuncčicích jsme chodívali po starodávné cestě do Klodska, středověké dálnici. Tato cesta šla ze Šejva - tedy od mlékárny v Dobrouči - přes kopec kolem dnešního dětského tábora v Ráji a přes Ovčín. Bývalo-li hezky daleko vidět, spěchávali jsme ke studánce u lesa nad Ovčínem, kde jsme se někdy usadili i na delší čas k odpočinku. Posváčili jsme a porozhlédli se. Je to totiž místo obrovského rozhledu. Vidíte tam nejen Suchý vrch a Bukovou horu s Čenkovicými sjezdovkami, ale vidíte tam i Studenecký horní les, za ním pohraniční vrch Adam, dokonce Bystřické hory a Černou Kupu v Polsku a vzadu vpravo i Králický Sněžník, tehdy ještě s kamennou rozhlednou. Vlevo od Adama vidíte Rokytenskou Plachtu - holou stráň pod Anenským Vrchem, od které se odráželo slunce a tak nám ji přibližovalo do netušených podrobností. Svatou Annou začíná hlavní hřeben Orlických Hor. Za pěkné viditelnosti vidíte tyto vrchy pěkně seřazeny za sebou, včetně toho nejvyššího, Velké Deštné, na kterém tehdy ještě stávala dřevěná vojenská rozhledna. Za těmito vrchy vzadu se za jarního podnebí blýská Sněžka. Ty dřevěné rozhledny se po válce tyčily na každém důležitějším vršku. Tak např. na Žampachu, ale i na Karlovicích u Žamberka, dokonce jedna stávala hned u cesty, po které jsme sem ze Šejva přišli, na Panském Kopci v lese Číhadle. Výhled nad Ovčínem je znám také tím, že odtud je vidět pouhým okem nejméně devět kostelů o jedenácti věžích (Žamberk a Orlice jsou kostely dvouvěžaté).

(JM, dokončení příště)

K ZAMYŠLENÍ

KDY JSEM BYLA ŠŤASTNÁ ?

Chci dnes přemýšlet o tom, kdy jsem byla šťastná. Kdy? Jsem šťastná! Jsem šťastná od té doby, kdy přemýšlím o Bohu, z toho, že mohu věřit, i když se mi zdá, že moje víra je malá a slabá.

Děkuji Bohu za ten dar - vím, že víra je skutečně dar. Uvědomuji si, že Bůh mě hledal dříve, než já jeho. Od té doby jsem šťastná a moje hledání trvá - právě letos - třicet let. Pak tedy jsem šťastná už třicet let! Že to není možné? Ale ano, je!

Během té doby, těch třiceti let, se mi změnil celý život. Přišly různé věci a přišly věci zlé, těžké, smutné. Hodně smutné pro mne. Ale to štěstí, radost stejně zůstává. I v těch nejtěžších chvílích mi někde zůstává radost. Někde na dně v duši a nazvala jsem ji „jiskřičkou na dně“. Ať už byla někdy slabá, ale alespoň doutnala a já ji cítila a věděla jsem, že Bůh o všem ví....

Co píšu není nějaké povídání, ale skutečnost prožitá a žitá do dnešních dnů.

Víra je dar, je štěstí. Člověk jen musí chtít tento dar přijmout. Lituji ty lidi, kteří víru odmítají. Kdyby věděli, o co se tím připravují.

Jak pomoci těm kolem sebe? Nejtěžší to je třeba zrovna těm nejbližším, vždyť je řečeno, že nejtěžší je být prorokem doma - mezi svými.

Zbývá nám modlitba - Když Bůh o všem ví, ví i o tom. A prosíme-li upřímně, slyší. Horší je, že se třeba nedovedeme modlit tak, jak bychom měli nebo chtěli.

Pak tedy mějme rádi nejen ty své, ale všechny lidi kolem sebe. A mějme naději.

I v tom všem je štěstí a šťastný je i ten den, od kdy to vím.

Díky Pane, za tento dar víry, za tyto šťastné roky.

(O. Vávrová)

NON EST MAGNUS PUMILIO, LICET IN MONTE CONSTITERIT.*Plinius ml.(římský spisovatel, 62-114 n.l.)*

O liturgii 5. postní neděle jsme četli úryvek z Evangelia sv. Jana - Ježíš a cizoložnice.

...Když však na něho nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: "Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!"(Jan 8,7)

Proč mne zaujal právě tento citát? Snad proto, že se v posledních týdnech stále více propadám do pesimistické nálady, připadá mi, že kolem nás se to jen hemží křiklouny podobnými farizeům z citovaného evangelia, ať už na politické scéně či v mezilidských vztazích. Ježíš říká - "proste a bude vám dáno". A tak se stalo, že jsem při svém snažení - čtení z Bible - objevila (alespoň pro mne) zajímavé věci a souvislosti. Mimo jiné i nadčasovost myšlenky o „souzení“ a „odsuzování“. Např. v Janově evangeliu najdeme úryvky s touto tematikou hned několikrát po sobě. Např.: Jan 8,15-16 - spor o Ježíšův původ: "Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho. Jestliže já přeci soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám, ale se mnou i ten, který mě poslal.... A opět Jan (7,23-24)... "Přijímá-li člověk v sobotu obřizku, aby byl dodržen Mojžíšův zákon, proč se na mne zlobíte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka? NESUĐTE PODLE ZDÁNÍ, ALE SUĐTE SPRAVEDLIVÝM SOUDEM!"

Problém se táhne dějinami jako černá nit. V literatuře z každého období potkáváme stejný problém.

Pár příkladů za všechny. Už půl století př.n.l. psal Konfucius (522-479 př.n.l.) ve svých spisech: „Odpouštět a nežít v sobě zlobu jsou prostředky k nápravě ostatních. Pomstou, odplatou nebo hněvem nemohou být křivdy odčiněny. Zlo může být vyloučeno jen dobrem. Pomsta může zplodit jen novou křivdu nebo prodlouží již trvajících nepřátelství. Shovívavost a odpouštění jsou potřeby k nápravě ostatních.“

Filosof a básník Seneca (4 př.n.l. - 65 n.l.) napsal: „O tom, kdo rychle odsuzuje, skoro by se dalo říci, že rád odsuzuje, a kdo příliš trestá, že trestá nespravedlivě.“

Nástrojem, kterým lze ublížit někdy víc než mečem, je lidský jazyk. Dar řeči, který s takovou láskou a úsilím pěstujeme v malých dětech, se později velmi často zvrhne v nástroj, který sice „nemá kosti, ale může zlámat vaz“ jak píše italský spisovatel Basile (1575-1632).

A ještě jeden citát. Tento je z pera českého básníka Julia Zeyera (1841-1901). "Je někdy slovo jako mocný klíč, jenž otevírá zámky silně tak, jako osud sám." Nemohu si na tomto místě opět nepřipomenout Ježíše, sedícího před farizeji a kreslicího prstem do písku. I jeho několik slov mělo pro farizeje účinek stejný jako rány bičem. A přesto na nás po dvou tisíciletích působí spíše povzbudivě a dávající naději, že Bůh nás bude jednou soudit spravedlivě.

A tak bych chtěla poradit, jestli se to dá tak říci, všem, kteří se ocitli, či někdy ocitnou ve stejném rozpoložení jako já. Čtěte a snažte se najít útěchu a povzbuzení u těch, kteří už si své hříchy, soudy a „odsouzení“ prožili. Ať už je to Bible a v ní slova Ježíšova, staří římsští filosofové či významné osobnosti let nedávno minulých.

Švédské přísloví říká : „Když někdo nechce vidět, nepomůže ani světlo, ani brýle.“

P.S.: Zajímá Vás překlad úvodního Pliniova citátu? Tedy vezte: „Trpaslík nebude větší i kdyby se na horu postavil.“

S nadějí všem, kdo žijí v naději,

Jitka Macháčková

Dost často jsme si vyzkoušeli,
že svět nám žádný pokoj dát nemůže.
Dopřej nám Pane,
abychom zakusili pravdivost příslibení,
že tvůj pokoj nám celý svět nemůže
odejmout.

Sören Kierkegaard

Služba lektorská - květen 1998

3.5.	Ne	4. neděle velikonoční	8.00	Plhákovi	277
			16.00	Pecháčkovi	53
10.5.	Ne	5.neděle velikonoční	8.00	Svobodovi	255
			16.00	Macháčkovi	55
17.5.	Ne	6. neděle velikonoční	8.00	Bednářovi	285
			16.00	Macháčkovi	55
21.5.	Čt	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	19.00	Motlovi	68
24.5.	Ne	7. neděle velikonoční	8.00	Klekarovi	292
			16.00	Matějkovi	58
31.5.	Ne	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	8.00	Dostálovi	293
			16.00	Řehákovi	283

DOCHVILNOST NENÍ JEN VÝSADOU KRÁLŮ

Jestliže chceme jet někam (např. na návštěvu) autobusem, jsme na zastávce alespoň pět minut před odjezdem - z obavy, aby nám autobus neujel a naše cesta neskončila dříve, než začala. Jestliže jdeme do kostela na „návštěvu Boha“, na nějakých pár minutách nám nezáleží. Pominu-li to, oč přicházím já (milost a slovo Boží), měl bych si uvědomit, že můj pozdní příchod ruší ostatní přítomné, a jistě i kněze.

Proto bych sobě i dalším, kterých se to týká, moc přál: Abychom jednou nepřišli pozdě tak, jako pět pošetilých žen, které si včas nedolily olej do lampy a zmeškaly příchod ženicha.

(Jiří Macháček)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Právě dnes se v naší farnosti slaví pouť. Děti to mají moc rády, když se k nim po zimě každý rok znovu vrací s jarem i pouť. Těší se na houpačky a kolotoče, vonící koláče a slavnostní atmosféru všude doma.

A právě dnes taková pohoda panuje i v jednom malém domku. Je nedělní ráno, všichni se chystají do kostela na slavnou mši svatou. Děti si oblékají sváteční šaty a těší se. Je přece pouť. Malá Markétka najednou začne uvažovat a ptá se rodičů, proč zrovna teď, tuto neděli máme pouť. Tatínek vysvětluje dětem, že v minulém týdnu byl svátek svatého Jiří a protože místní kostel je zasvěcen právě svatému Jiří, slaví se nejbližší neděli pouť.

Tatínek pokračuje dál: „Až přijdeme do kostela děti, tak si všimněte na hlavním oltáři toho velkého obrazu. Je na něm namalován právě svatý Jiří s drakem.“ „A proč s drakem, tati?“, vyptávají se děti. „O svatém Jiří se vypravuje taková legenda. Jestli chcete, tak vám ji řeknu.“ „Je to už moc dávno. V jedné zemi se usadil hrozný drak a trápil lidi. Všichni se ho báli a každý den mu obětovali dvě ovce k nasycení. Ale to netrvalo dlouho. Drak začal žádat lidské oběti. Losem byl vybrán každý den jinoch nebo dívka. Jednou padl los i na královskou dceru. Vydala se na cestu k drakovi jako nevěsta. Najednou se objevil jezdec na koni. Jmenoval se Jiří a byl důstojníkem vojenské posádky v Kapadokii. Jakmile se drak objevil, Jiří na něj zaútočil kopím a zranil ho. Pak ho předvedl před lid a sřal mu hlavu. Radost byla obrovská. Král nevěděl, jak Jiřímu poděkovat, nabízel mu zlato i ruku své dcery. On však obojí odmítl slovy, že je to pro něho příliš velký dar a že je na světě již mnoho lidí, kteří mají nouzi a ti zlato potřebují daleko víc. A ještě králi řekl, že díky patří ne jemu, ale někomu jinému. A vyprávěl mu o Pánu, na něhož se v rozhodném okamžiku celým srdcem spolehl a který mu dal sílu k boji. On to byl, kdo přemohl ďábla, draka starého a ukrutného, neviditelného nepřítele všech lidí.“

„Tak a to je vše“, řekl tatínek. „A teď, jestli chcete, půjdeme do kostela dříve, abyste měli čas si svatého Jiří dobře prohlédnout.“ „Ano, souhlasí děti a už se obouvají...“

(legenda je vyprávěna podle knihy L. Rejchrt - Křesťanské legendy staré Evropy)

Pro starší:

Již za několik dnů odloží duben své žezlo a předá vládu měsíci květnu. Celá příroda se v této době halí do těch nejkrásnějších květů. Vše je čisté, nový život jásá na každém kroku a člověk se chce radovat spolu s přírodou.

Jak pěkně do této atmosféry zapadá i svátek všech matek. Právě druhou květnovou neděli se snažíme třeba malou kytičkou poděkovat mamince za vše, co pro nás udělala, za to, že nám dala „kus“ svého života. A nezapomeneme poděkovat ani mamince, kterou máme všichni společnou a která nás laskavě přijímá do své náruče. Je to Panna Maria a vlastně celý květen je jí zasvěcen, je jejím svátkem. Nenecháme ji tedy dlouho čekat. Byla to právě ona, kterou Bůh vybral mezi všemi ženami jako maminku pro Ježíška. Nebyla bohatá, pocházela však ze vznešeného královského rodu Davidova. Přesto daleko za ní zůstaly všechny královny, bohaté a mocné ženy. Ty by jistě nedokázaly malému Ježíškovi ve své honbě za bohatstvím dát ani zrnko lásky takové, které se mu dostalo od Panny Marie. Byla pracovitá, skromná, pokorná a při své každodenní práci většinou myslela na Boha. A tak právě k ní jednoho dne poslal Bůh svého anděla Gabriela. A Marie? Řekla své ANO!!

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

3. velikonoční neděle, 26. dubna 1998
Poutní slavnost sv. Jiří, mučedníka, patrona farního kostela
18. týden / 98

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. dubna -	pondělí	po 3. neděli velikonoční 18.00 Dolní Čermná - za Miloslavu Faltovou
28. dubna -	úterý	po 3. neděli velikonoční - sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka 18.00 Verměřovice - za Jaroslava a Annu Mlynářovy a oboje rodiče
29. dubna -	středa	po 3. neděli velikonoční - sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve 18.00 Dolní Čermná - za Marii a Petra Duškovy
30. dubna -	čtvrtek	po 3. neděli velikonoční - sv. Zikmunda, mučedníka a sv. Pia V. 6.45 Dolní Čermná - za rodinu Kalousovu 18.00 Mariánská Hora - za farníky
1. května -	pátek	po 3. neděli velikonoční - sv. Josefa, Dělníka první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova 19.00 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
2. května -	sobota	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie 6.45 Dolní Čermná - na poděkování Pánu Bohu 19.00 Petrovice - za rodinu Mikulovu

3. května - neděle – 4. velikonoční - Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

Dolní Čermná -	8.00 h	- za rodinu Hubálkovu a Taclovu
Verměřovice	10.00 h.	- za Jaroslava Vačka a rodiče z obojí strany
Mariánská Hora	16.00 h.	- za Františka Mareše, manželku a syna Josefa

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

<u>ve farním kostele:</u>	středa	- od 16.00 - do 17.55 h.
	pondělí, čtvrtek a sobota	- 30 minut před začátkem mše sv.
	pátek	- od 16.00 - do 18.55 h.
	neděle	- od 7.00 - do 7.55 h.
<u>ve Verměřovicích:</u>	úterý	- od 16.00 - do 17.55 h.

Pravidelná návštěva nemocných farníků se před 1. pátkem uskuteční:

V Dolní Čermné - ve středu 30.4., ve čtvrtek 1.5. dopoledne

Duchovní správce srdečně zve na akce ve farnosti:

- nácvik zpěvu na dětské bohoslužby: v pondělí 27.4. v 16.45 h. na faře v Dolní Čermné
- na dětskou mši svatou: v pondělí 27.4. v 18.00 h. ve farním kostele v D. Čermné

**Nepřehlédněte taktéž upozornění na straně 4
o časové změně bohoslužeb počínaje 1. květnem
a konání májových pobožností!**

(Pa)

POUTNÍK, DUBEN 1998

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 10. května 1998, Poutník vyjde 31. května 1998

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59